

Деймън Найт

Въведение

Ако се запознаете с автора на тези разкази, ще установите, че той е висок, космат мъж, с приятно изражение. Лицето му сякаш носи следите от доста велосипедни гуми. Очите му гледат света през очила с дебели стъкла, вероятно марсианско производство.

Също като Р. А. Лафърти и Рей Бредбъри, Робърт Шекли е един корабкрушенец, намиращ се на брега на научната фантастика. Моля, забележете първата и последната буква в имената, с които тези самотни пътешественици могат да се разпознаят. Те не са се родили тук, но попаднали на това място, са се огледали и са осмислили, доколкото е възможно, своето пребиваване.

Най-добрите от разказите на Шекли са описания на наблюдател, който намира нашия свят за шумен и мъчително абсурден, като се започне от ритуалите за бракосъчетания и се стигне до домашните електроуреди. „Усещаш ли нещо, когато правя това?“ е онова, за което става дума. Този разказ преобръща, съединява, разкъсва и пронизва всички общоприети възгледи за взаимоотношенията между жените и прахосмукачките.

Опитвайки да се приспособи, Шекли е написал също и много обикновени научно-фантастични разкази за междупланетни пътешественици, скитници във времето и така нататък, но ако се вгледате отблизо, дори и в тях ще забележите нотка на скептицизъм и объркване. Вземете за пример тази реплика от диалог, който се провежда на друга планета в един напълно трезв приключенски разказ.

„Използваме главно членове на племето Чипеци, а те са една мрачна, предателска тълпа, макар да са едри. Техният вожд ни дава под наем работници по договор за двадесет години в замяна на оръжия. После те се опитват да ни изхвърлят с помощта на същите тези оръжия, но това е друг въпрос. Ние гледаме да се справим с всеки проблем поотделно.“

Имам цял списък с любими изречения от разказите на Шекли, но тук ще ви напиша само няколко, защото не ми се ще, когато четете разказите, да имате чувството, че там са събрани познати вече цитати.

Космическият кораб бе конструиран умно, точно като Файърлоун, Ню Джърси.

Между войните Джони продължаваше да практикува като унищожаваше търговски кораби по линията Луна – Марс.

Разликите са напълно реални, макар и въображаеми.

Запознах се с Робърт Шекли през 1951 година, когато той ме впечатли с това, че имаше кола и я караше из Ню Йорк. Отново го срещнах в Рио де Жанейро през 1968 година, където мога да кажа, че той бе точно онзи тип човек, който би трябвало да бъде. Защото очевидно бе омагьосан от чудесата на това място.

Напоследък го виждам по-често, тъй като той се премести в Портланд, Орегон (от Ибиса, Париж, Ню Йорк и поредица държавни природни резервати). Но и не *чак* толкова често. Ние не се свързваме даже по телефона или с писма. Аз съм си тук, в Юджини, и разхождам малката си бяла шапка и конска опашка, а Шекли си е горе в Портланд със своя избелял шлифер и барета. Никога не съм виждал баретата му, но знам, че съществува, защото тя е една логическа необходимост. И ми е добре, когато знам, че той и тя са си там.

КРАЙ

© 1991 Деймън Найт
© 1997 Рени Димитрова, превод от английски

Damon Knight
Introduction, 1991

Сканиране, разпознаване и редакция: Mandor, 2008
Редакция: Cliff Burton, 2008

Издание:

„Мирам“ ЕООД, София, 1997
ISBN: 954-9513-07-6 (т.4)

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8991>]